

Unutamadığım Bir An

Aysel Aksümer tarafından yazıldı.

Perşembe, 24 Kasım 2011 17:11 - Son Güncelleme Perşembe, 24 Kasım 2011 18:53

Oda arkadaşlarımla birlikte bir mesai gününe daha başlamıştık. İşlerimizin yoğunluğundan dolayı birbirimize günaydın dedikten sonra ikinci bir cümle kurmaya bile fırsat bulamamıştık. İşin biri bitmeden diğeri geliyordu. Bir ara arkadaşlarımla “Biz dışarı çıkıyoruz Aysel Ablacığım. Sana afiyet olsun” dediklerini işittim. Kafamı kaldırdığımda kapı önünde bana el sallayan iki çift el vardı ve bir anda kayboluverdiler. “Size de afiyet olsun. Hayırdır daha çok erken! İzin mi aldınız?” dedim demesine ama beni duyduklarından emin değildim. Tekrar işime odaklandım. Öğle tatilinin bitmesine yarım saatten az bir zaman kalmıştı. Sonradan devam etmek üzere çalışmama küçük bir nokta koyup bir şeyler atıştırmak için kafeteryaya gittim.

Odama geri döndüğümde burnuma mis gibi kokular gelmeye başladı. Masamda harikulade bir çiçek buketi vardı. Büyüleyici görünüyorlardı. Kızların yüzünde muzip bir gülümseme vardı. Bir onlara bir çiçeklere baktım ve düşünmeye başladım. Doğum günüm de değildi. Nereden çıkmıştı bu rengarenk çiçekler!

Kısa bir süre sonra çiçeklerin üzerine iliştirilmiş küçük bir not gördüm. Merakla okumaya başladım. Üzerinde “Öğretmenler Günün kutlu olsun ablacığım” yazıyordu. Şaşkınlığım bir kat daha artmıştı. Öğretmenlerimize karşı saygım ve sevgim büyüktü ama ben öğretmen değildim ki.

Unutamadığım Bir An

Aysel Aksümer tarafından yazıldı.

Perşembe, 24 Kasım 2011 17:11 - Son Güncelleme Perşembe, 24 Kasım 2011 18:53

Sahure ve Özden yanıma gelip nottaki sözleri tekrarlayıp yanaklarımdan öptüler. “İşe girdiğimiz günden beri bize sürekli bir şeyler öğretiyorsun. Ne sorarsak hiç usanmadan sabırla cevap veriyorsun. Bize memuriyeti sen öğrettin. Sen bizim öğretmenimizsin. Öğretmenler Günün kutlu olsun” dediler sevgi dolu gözlerle.

Bu sözleri ve davranışları hak etmiş miydim bilmiyorum. Bildiğim tek şey bildiklerimi olduğu gibi paylaşmak ve onları çok ama çok sevmekti.

Gözyaşlarımı nasıl zapt edebilirdim ki? Dilim geçici bir süre görevini gözlerime bırakmıştı. Gözlerim teşekkür ediyor, gözyaşlarım mutluluktan uçuyorum diyordu. Bir kez daha kucaklaştık birbirimizle.

Bazı anlar ve bazı arkadaşlar vardır ki asla unutulmazlar. Üzerinden yıllar geçse de, mesafeler sizi ayırmış olsa da dostluklarını yüreğinizde hissedersiniz. Aranızda geçen olayları anlatırken ilk günkü gibi gözleriniz nemlenir ve uzaklara dalarsınız. Tıpkı şu anda olduğu gibi.

Bütün öğretmenlerimizin Öğretmenler Gününü canı gönülden kutluyorum.

Aysel AKSÜMER